

گزارشی از حرکت اعتراضی فعالین چریکهای فدائی خلق ایران در مقابل ساختمان سازمان ملل در نیویورک

در روز دوشنبه ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۵، هم زمان با حضور روحانی رئیس جمهور جنایتکار جمهوری اسلامی در سازمان ملل، فعالین چریکهای فدائی خلق ایران در آمریکا و کانادا مبادرت به سازماندهی تظاهراتی اعتراضی در مقابل ساختمان سازمان ملل در نیویورک نمودند. در جریان این تظاهرات که از ساعت ۱۰ صبح تا ۴ بعد از ظهر ادامه داشت، شرکت کننده‌گان با سردادن شعارهای انقلابی علیه رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی و در دفاع از تodeh‌های تحت ستم ایران و با به نمایش گذاشتن تصاویری از اعدام‌ها و دیگر جنایات جمهوری اسلامی، به افشاری ماهیت ضدمردمی این رژیم سرکوبگر پرداختند. علاوه بر رسانه‌ها که گزارش‌هایی از این تظاهرات تهیه و منتشر کردند، بنرها و پلاکاردهای افشاگرانه‌ی رفقا مورد توجه بسیاری از عابرین نیز قرار گرفت. برخی از عابرین در کنار این بنرها ایستاده و از آمار اعدام‌ها و دیگر متن‌های افشاگرانه نوشته شده روی بنرها یادداشت برمی‌داشتند. در جریان این حرکت تعدادی از ایرانیان آگاه و انقلابی که فراخوان رفقا را دیده و برای شرکت در این اعتراض به محل آمده بودند همراه با رفقا به شعار دادن و خواندن سرودهای انقلابی پرداختند و از میز کتاب سازمان که در محل تظاهرات گذاشته شده بود، دیدن کردند. در طول تظاهرات که بیش از شش ساعت طول کشید، اطلاعیه‌های سازمان به زبان‌های انگلیسی و فارسی وسیعاً در میان مردم توزیع شد که با استقبال عابرین مواجه گشت. در این فاصله هم چنین تعدادی از ایرانیان و دیگر عابرین، به خصوص جوان‌ها به میز کتاب سازمان مراجعه کرده و در رابطه با توافقات هسته‌ای و تأثیر آن بر شرایط زندگی مردم ایران و یا در مورد ماهیت دولت روحانی و تفاوت آن با دولت قبلی سئوال می‌کردند. که در هر مورد رفقا ضمن دادن توضیحات لازم، آن‌ها را به تحلیل‌های سازمان در هر مورد که به زبان‌های فارسی و انگلیسی در میز کتاب موجود بود، رجوع می‌دادند.

نکته برجسته دیگری که در این تظاهرات به چشم می‌خورد، این بود که سازمان مجاهدین نیز همان زمان در مقابل ساختمان سازمان ملل تظاهرات داشتند و در کنار آن‌ها تعدادی از مخالفین رژیم سوریه که بنر "سوریه را آزاد کنید" را با خود حمل می‌کردند و هم چنین تعدادی با پرچم عربستان سعودی ایستاده بودند. این امر سئوالات زیادی را در بین مردم عادی که از آکسیون ما دیدن می‌کردند بوجود آورده بود. به همین دلیل هم برخی سئوال می‌کردند که مگر بر عربستان سعودی یک رژیم دیکتاتوری حاکم نیست و اگر این‌ها برای ایران آزادی می‌خواهند چرا با اجازه دادن به حمل پرچم عربستان در کنارشان، از رژیم عربستان سعودی دفاع می‌کنند؟ یا سئوال می‌شد اگر این‌ها خواهان حمله نظامی آمریکا برای سقوط رژیم سوریه هستند خوب حتماً

برای آزادی ایران هم چنین گزینه ای را دنبال می کنند؟ برخی نیز سئوال می کردند آیا شما فکر می کنید اگر داعش در سوریه به قدرت

بررسد وضع مردم بهتر خواهد شد؟ خلاصه حضور این نیرو ها در کنار مجاهدین باعث شده بود که در مورد مواضع سازمان در رابطه با جنگ های امپریالیستی در آفریقا و خاورمیانه سئوالات زیادی مطرح شود.

رفقای ما از این فرصت جهت تبلیغ مواضع انقلابی سازمان و افشای سیاست های مجاهدین و اتکایشان به قدرت ها و دولت های ارتقایی و امپریالیستی استفاده کرده و با تأکید بر سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی و نظام سرمایه داری وابسته حاکم توسط قدرت توده ها، به عنوان تنها مسیر رسیدن به آزادی و رهایی مردم ما توضیح می دادند. در مورد سوریه نیز توضیح داده می شد که گرچه رژیم اسد یک رژیم ارتقایی و دیکتاتوری می باشد ، اما فقط این مردم خود سوریه هستند که می توانند با مبارزات خود آینده این کشور را رقم بزنند. هم چنین توضیح داده می شد که هدف آمریکا نه آزادی مردم سوریه بلکه إیجاد نا امنی در منطقه و بردن سهم بیشتر از منابع و ثروت سوریه و تسلط کامل بر خاورمیانه می باشد.

یکی از هموطنان با دیدن کتاب های رفیق اشرف دهقانی در میز کتاب با خوشحالی خاطره جالبی را در رابطه با دستگیری خودش در سال ۱۳۶۰ تعریف کرد. او گفت: "وقتی دستگیر شدم، تنها چیزی که من را از شکستن و تسليم شدن در زیر شکنجه نجات داد، چیزهایی بود که از کتاب حماسه مقاومت به یاد داشتم. من عضو یک گروه از هنرمندهای انقلابی بودم که یکی از کارهایمان پیدا کردن جاهای امن برای هنرمندانی مثل شاملو و غلامحسین ساعدی و ... بود که آن زمان تحت تعقیب جمهوری اسلامی بودند. آن چه که از مقاومت های رفیق اشرف دهقانی در زیر شکنجه های دهشتتاک ساواک به یاد داشتم چنان آگاهی و نیرو و استقامتی به من داده بود که قادر شدم در زیر شدیدترین شکنجه ها سکوت کنم و اسم هیچکدام از رفقایم و یا خانه های امن هنرمندان را به زبان نیاورم...."

یکی دیگر از برجستگی های این حرکت شعار های رزمnde ای بود که به زبان انگلیسی و فارسی در طول تظاهرات از بلندگو سر داده می شد و توجه عابرين را جلب می کرد. شعار های به زبان فارسی مانند: "جمهوری اسلامی، با هر جناح و دسته، نایبود باید گردد" ، "کارگر زندانی، آزاد باید گردد" ، "زندان - شکنجه - اعدام، ملغی باید گردد" ، "زنданی سیاسی ، آزاد باید گردد" و شعار های به زبان انگلیسی مانند:

Rouhani is the “Champion of Execution” , Down with Islamic Republic of IRAN , "The People - United - Will Never Be Defeated" , "No to US WAR Machine ", “Support the Just Struggle of IRANIAN People !” , “Free All Political Prisoners , NOW !”

یکی دیگر از نکات این حرکت، متأسفانه عدم حضور بقیه سازمان ها و جریانات چپ بود که می توانست دامنه این حرکت علیه رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی را گستردۀ تر کند. اما علیرغم این امر، تظاهرات ۲۸ سپتامبر در اعتراض به حضور روحانی در سازمان ملل با استقبال مردم مواجه شده و با موفقیت پیش رفت.

فعالیّن چریکهای فدائی خلق ایران در آمریکا و کانادا

۲۰ سپتامبر ۱۵۰